

ZAPISNIK O GLAVNOM PRETRESU
(čl. 312-315. ZKP-a)

Održanog dana 20.4.2006.g. pred Okružnim sudom u Nišu.

Predsednik veća-sudija:
Zoran Krstić

Zamenik OJT
Jelica Vučković Janković

Članovi veća-sudije porotnici:
Milan Nikolić-sudija
Zagorka Cvijić
Gordana Krsmanović
Aleksandar Milenović

Optuženi:
Simonović Miloš i
Marković Dragiša

Branilac:
adv. Momčilo Kovačević
i Živojin Jokanović

Zapisničar
Ljiljana Stanojević

PREDMET PRETRESANJA
Krivično delo iz čl. 47. KZ
Početak glavnog pretresa u 9,00 časova

Predsednik veća otvara zasedanje i utvrđuje da su na glavni pretres došli zamenik OJT Jelica Vučković Janković, optuženi, branilac optuženog Simonović Miloša adv. Živojin Jokanović, koji se javlja i kao branilac optuženog Markovića po punomoćju koje mu je dao advokat Momčilo Kovačević zbog toga što je advokat Kovačević sprečen da prisustvuje glavnom pretresu kao i svedok Ljubomir Mihajlović iz Niša.

Optuženi Marković izjavljuje da je saglasan da danas njegov branilac bude adv. Živojin Jokanović.

Ispunjene su prepostavke za održavanje glavnog pretresa.

NASTAVAK DOKAZNOG POSTUPKA

Svedok Ljubomir Mihajlović iz Niša, Ul. Branka Radičevića br. 10-b, od oca Tome, rodjen 1958.god. u Podujevu, nesrođan, opomenut da je dužan da govori istinu i da ništa nesme prečutati, upozoren da davanje lažnog iskaza predstavlja krivično delo i da nije dužan da odgovara na pojedina pitanja iz čl. 100 ZKP pošto se zakleo izjavljuje:

Ja sam u toku 1999.god. bio u Prištini, tamo sam živeo i radio u Poreskoj upravi koja se u to vreme zvala Finansijska policija. Poznavao sam Simonović Miloša jer je njegova majka radila takodje u finansijskoj policiji. To poznanstvo baš je bilo vezano za njegovu majku. Stanovao sam na udaljenosti od zgrade u kojoj su oni stanovali od oko 150 metara. Sa Milošem se nisam družio niti smo bili bliski, znali smo se iz vidjenja i javljali se jedan drugom. Marković Dragišu ne poznajem. Možda sam ga nekada video, ali s anjim nisam imao kontakte niti se družio sa njim. Što se tiče Stević Ljubinka ja sam posle dobijanja poziva za glavni pretres pokušao da se setim o kome se radi. To ime mi je poznato. Pre nego što sam otišao u finansijsku policiju ja sam bio zapošljen u PIK Kosovo Eksport iz Kosova Polja, koje je imalo 7 svojih organizacionih jedinica, a medju njima je bila i DP Klanica. Poznavao sam prodavce jer sam sa njima kontaktirao u okviru svojih službenih obaveza, tako da je moguće da sam i njega poznavao.

U toku maja 1999.godine ja sam bio u Prištini i radio sam. Odlazili smo na posao svakodnevno i sa posla sam se vraćao oko 14 časova. S obzirom da je u to vreme već NATO Pakt bombardovao teritoriju Kosova, mi smo u okviru naše zgrade imali organizovano sklonište tako da smo popodnevne, večernje i noćne sate provodili u tom skloništu.

Poznavao sam takodje i pok. Emini Isu. Njegov sin je stanovao u jednoj garsonjeri u stambenog objektu C 15 blizu stambenog objekta u kome sam ja živeo. Znam da je jednog dana došao sa Isom i tražili su da kupe od mene automobil marke Lada Samara. Dogovorili smo se oko cene, oni su ga kupili i platili mi ga. Nismo izvršili prenos tog automobila tako da je naknadno u dva navrata kod mene dolazio Iso da bih ja podigao bonove za gorivo umesto njega jer se automobil vodio na mene. Ja sam to učinio.

Želim i to da kažem da sam u vreme vikenda, znači subotom i nedeljom odlazio u Kuršumliju jer je moja porodica zbog bombardovanja u to vreme boravila u Kuršumliji. To ističem zbog toga jer postoji mogućnost da ukoliko je 5.5.1999.god. bio u subotu ili nedelju ja sam tada bio u Kuršumliji. Ukoliko je to bio neki drugi dan ja sam u večernjim satima sigurno bio u stambenom objektu u kome živim jer u večernjim satima mi nismo izlazili na ulicu.

Što se tiče samog ubistva ja neznam kako se ono odigralo i ko je to učinio. Posle dan ili dva ja sam čuo da je Iso ubijen i bilo mi je žao jer sam poznavao tog čoveka. Nisam čuo ko je učinio to, mada sam saznao za glasine da navodno njegova supruga zna ko je to učinio ali nesme da kaže. Jednom prilikom sam je video posle toga i to u vreme kada su počele da ulaze snage Ujedinjenih Nacija i znam da je tada ona pretila svim Srbima, što je po meni razumljivo jer je ona bila revoltirana. Ne sećam se da li sam je pre toga video i da li sam sa njom razgovarao.

Znači u vreme kada se dogodio ovaj dogadjaj u kome je Iso ubijen ja nisam bio u zgradi u kojoj je on stanovao, niti sam video ko je bio u toj zgradi niti nešto saznao u vezi sa izvršenjem tog dela i izvršiocima. Poznato mi je u kojoj je on zgradi živeo.

Na pitanje punomoćnika oštećene svedok kaza: Ja sam poznavao Čolaković Nikolu jer je on radio u montaži u kojoj sam naknadno i ja bio zaposlen. Sa njim nikada nisam ništa imao. Kod njega nikada nisam bio u kući. Ustvari njegova supruga je dolazila kod moje tašte pa ih ja otuda znam. Nismo bili u nikakvoj rodbinskoj vezi. Sa njim nisam razgovarao o ovom krivičnom delu.

Mogu da kažem i to da Miloša u vreme bombardovanja ja u Prištini nisam vidjao i sada ga prvi put vidim posle svih tih godina.

Nakon ovoga za reč se javљa oštećena Ramiza koja izjavljuje: Na pola sata pre ubistva ja sam te videla da si iz stambene zgrade u kojoj mi živimo izašao zajedno sa Čarlijem jer ste pre toga bili kod Nikole Čolakovića. Takodje sam te posle deset ili petnaest dana gledano u odnosu na ovaj dogadjaj srela pa si mi ti ispričao da se seliš za Niš i zamolio me da ja kupim neke namirnice tvome tastu i tašti. Tada sam ti rekla da to od mene ne tražиш jer ti znaš da ste

mi ubili supruga. Na te moje reči ti si odgovorio da zaista znaš mnogo o tom ubistvu ali da sada ne možeš o tome da goviš.

Odgovarajući na njene primedbe svedok izjavljuje: To uopšte nije tačno da sam ja na pola sata pre ubistva bio kod Nikole Čolakovića, jer ja kod njega nikada nisam išao. Sada sam se prisetio još jednog detalja, s obzirom da je od dana kada je ovo delo izvršeno proteklo dosta vremena, a to je da je ona od mene tražila da ja čuvam njen automobil koji su kupili od mene, što sam ja odbio. To je koliko se ja sećam bilo posle izvršenja ovog krivičnog dela i pogibije njenog supruga. Nikada joj nisam rekao da znam nešto u vezi sa ubistvom njenog supruga.

Troškove ne traži.

Oštećena još prigovara iskazu svedoka tvrdeći da je njen automobil nestao iste večeri kada je ubijen njen suprug tako da ona nije mogla da traži od njega da čuva njihov automobil.

Nakon ovoga predsednik veća čita obaveštenje veštaka prof. Dr. Bojane Ilić, specijaliste medicinske psihologije od 11.4.2006.godine.

Nakon ovoga otsećena izjavljuje da ona smatra da je u vreme izvršenja krivičnog dela bila sasvim normalna i da nije neophodno obavljati veštačenje koje je naredio sud. Ukoliko sud ostaje pri toj odluci ona želi da to veštačenje bude obavljenod veštaka u Beogradu.

Sud donosi

R e š e n j e

Da se radi veštačenja od strane kliničkog psihologa ovaj pretres odloži, s tim što veštačenje poveriti veštaku sa sedištem u Beogradu.

Novi glavni pretres se zakazuje za 2.6.2006.god, sa početkom u 9 časova što je strankama saopšteno. Pismenim putem pozvati veštaka i branioca Momčila Kovačevića.

Zapisnikar

Predsednik veća-sudija